

Charlotte Masons 20 principles

Originaltekst: Charlotte Mason, An Essay Towards a Philosophy of Education (1925), Project Gutenberg.

1. Children are born persons.
2. They are not born either good or bad, but with possibilities for good and for evil.
3. The principles of authority on the one hand and of obedience on the other, are natural, necessary and fundamental; but—
4. These principles are limited by the respect due to the personality of children, which must not be encroached upon whether by the use of fear or love, suggestion or influence, or by undue play upon any one natural desire.
5. Therefore, we are limited to three educational instruments—the atmosphere of environment, the discipline of habit, and the presentation of living ideas. The P.N.E.U. motto is "Education is an atmosphere, a discipline, a life."
6. When we say that "education is an atmosphere" we do not mean that a child should be isolated in what may be called a child-environment specially adapted and prepared, but that we should consider the educational value of his natural home atmosphere, both as regards persons and things, and should let him live freely among his proper conditions.
7. By "education is a discipline," we mean the discipline of habits formed definitely and thoughtfully, whether habits of mind or body. Physiologists tell us of the adaptation of brain structure to habitual lines of thought, i.e. to our habits.
8. In saying that "education is a life," the need of intellectual and moral as well as of physical sustenance is implied. The mind feeds on ideas, and therefore children should have a generous curriculum.
9. We hold that the child's mind is no mere sac to hold ideas; but is, rather, if the figure may be allowed, a spiritual organism with an appetite for all knowledge. This is its proper diet, with which it is prepared to deal, and which it can assimilate and convert into knowledge as the body does in the case of foodstuffs.
10. Such a doctrine as, for example, the Herbartian, that the mind is a receptacle, lays the stress of education—the preparation of knowledge in enticing morsels duly ordered—upon the teacher. Children taught upon this principle are in danger of receiving much teaching with little knowledge; and the teacher's axiom is, "What a child learns matters less than how he learns it."
11. But we, believing that the normal child has powers of mind which fit him to deal with all knowledge proper to him, give him a full and generous curriculum; taking care only that all knowledge offered him is vital, that is, that facts are not presented without their informing ideas. Out of this conception comes our principle that—
12. "Education is the science of relations"; that is, that a child has natural relations with a vast number of things and thoughts: so we train him upon physical exercises, nature lore, handicrafts, science and art, and upon many living books; for we know that our business is not to teach him all about anything, but to help him make valid as many as may be of—
"The first-born affinities That fit our new existence to existing things."

13. In devising a SYLLABUS for a normal child, three points must be considered:— (a) He requires much knowledge, for the mind needs sufficient food as much as does the body. (b) The knowledge should be various, for sameness in mental diet does not create appetite. (c) Knowledge should be communicated in well-chosen language, because his attention responds naturally to what is conveyed in literary form.
14. Since the child has the power of dealing with knowledge for himself, we endeavour to give him all the help we can in this direction. We allow him to digest what he takes in after a single reading or hearing; for this purpose he narrates what he has read or heard.
15. A single reading is insisted on because children have naturally great power of attention, but this power is dissipated by the necessity of re-reading passages, and by questioning, summarising, and the like.
16. There are two guides to moral and intellectual self-management to offer to children, which we may call "the way of the will" and "the way of the reason."
17. The way of the will: Children should be taught (a) to distinguish between "I want" and "I will." (b) That the best way of strengthening the will is to turn our thoughts away from that which we desire but do not will. (c) That the best way of turning our thoughts is to think of or do some quite different thing, amusing or interesting. (d) That after a little rest in this way, the will returns to its work with new vigour. Suggestion should not be used as an aid to the will.
18. The way of the reason: We should teach children not to "lean (too confidently) unto their own understanding," because reason, acting upon the accepted premises, will confirm any idea, whether true or false.
19. Therefore children should be taught, as they become mature enough to understand such teaching, that the chief responsibility which rests upon them as persons is the acceptance or rejection of ideas. To help them in this choice we give them principles of conduct and a wide range of knowledge.
20. We allow no separation to grow up between the intellectual and "spiritual" life of children, but teach them that the Divine Spirit has constant access to their spirits, and is their continual helper in all the interests, duties and joys of life.

Charlotte Masons 20 principper

Dansk oversættelse af Charlotte Masons originale engelske tekst, 2026

Charlotte Masons 20 principper (dansk oversættelse)

1. Børn er fødte personer.
2. De er ikke født hverken gode eller onde, men med muligheder for både det gode og det onde.
3. Principperne om autoritet på den ene side og lydighed på den anden er naturlige, nødvendige og grundlæggende; men—
4. Disse principper begrænses af den respekt, der tilkommer barnets personlighed, som ikke må krænkes hverken gennem brug af frygt eller kærlighed, suggestion eller indflydelse, eller ved en utilbørlig påvirkning af nogen naturlig trang.
5. Derfor er vi begrænset til tre pædagogiske redskaber: omgivelsernes atmosfære, disciplinen i vaner og formidlingen af levende idéer. P.N.E.U.'s motto er: Uddannelse er en atmosfære, en disciplin og et liv.
6. Når vi siger, at uddannelse er en atmosfære, mener vi ikke, at et barn skal isoleres i et særligt tilrettelagt og forberedt børnemiljø, men at vi bør tage hensyn til den pædagogiske værdi i barnets naturlige hjemlige omgivelser – både hvad angår mennesker og ting – og lade barnet leve frit under sine rette livsbetingelser.
7. Med uddannelse er en disciplin mener vi disciplinen i vaner, der dannes bevidst og med omtanke, hvad enten det drejer sig om sindets eller kroppens vaner. Fysiologer fortæller os, at hjernens struktur tilpasser sig vanemæssige tankebaner, det vil sige vores vaner.
8. Når vi siger, at uddannelse er et liv, ligger deri, at barnet har behov for intellektuel og moralsk såvel som fysisk næring. Sindet næres af idéer, og derfor bør børn have en rig og generøs læseplan.
9. Vi mener, at barnets sind ikke blot er en beholder for idéer, men snarere – om billedet må tillades – en åndelig organisme med appetit på al viden. Dette er dets rette føde, som det er skabt til at modtage, fordøje og omsætte til kundskab, ligesom kroppen gør med føden.
10. En lære som for eksempel den herbartianske, der betragter sindet som en modtager, lægger uddannelsens hovedvægt – forberedelsen af viden i tillokkende og velordnede bidder – på læreren. Børn, der undervises efter dette princip, risikerer at modtage megen undervisning, men lidt virkelig viden; og lærerens grundsætning bliver: Hvad et barn lærer, betyder mindre end hvordan det lærer det.
11. Men vi, som tror, at det normale barn har mentale evner, der gør det i stand til at tilegne sig al den viden, som er passende for det, giver det en fyldig og generøs læseplan, idet vi blot sørger for, at al den viden, vi tilbyder, er levende – det vil sige, at fakta ikke præsenteres uden de idéer, der giver dem mening. Ud fra denne forståelse udspringer vores princip, at—
12. Uddannelse er relationernes videnskab; det vil sige, at et barn har naturlige relationer til et utal af ting og tanker. Derfor underviser vi det i fysiske øvelser, naturkendskab, håndværk, videnskab og kunst samt mange levende bøger; for vi ved, at vores opgave ikke er at lære barnet alt om noget, men at hjælpe det til at udvikle så mange som muligt af de førstefødte tilknytninger, som knytter vores nye tilværelse til de eksisterende ting.

13. Ved udarbejdelsen af en læseplan for et normalt barn må tre forhold tages i betragtning:

- (a) Barnet har brug for megen viden, for sindet har lige så stort behov for rigelig næring som kroppen.
 - (b) Viden bør være varieret, for ensformighed i den mentale kost skaber ikke appetit.
 - (c) Viden bør formidles i velvalgt sprog, fordi barnets opmærksomhed naturligt reagerer på det, der formidles i litterær form.
14. Da barnet selv har evnen til at tilegne sig viden, bestræber vi os på at give det al den hjælp, vi kan i denne retning. Vi lader det fordøje det, det har modtaget efter én enkelt læsning eller høreelse; derfor genfortæller det, hvad det har læst eller hørt.
15. Vi fastholder én enkelt læsning, fordi børn naturligt har en stor evne til opmærksomhed; men denne evne svækkes ved nødvendigheden af at genlæse afsnit og ved spørgsmål, opsummeringer og lignende.
16. Der findes to vejledere til moralsk og intellektuel selvledelse, som vi kan kalde viljens vej og fornuftens vej.
17. Viljens vej: Børn bør lære (a) at skelne mellem jeg vil have og jeg vil; (b) at den bedste måde at styrke viljen på er at vende tankerne bort fra det, vi ønsker, men ikke vil; (c) at den bedste måde at vende tankerne på er at tænke på eller gøre noget helt andet, som er interessant eller fornøjeligt; (d) at viljen efter en kort hvile på denne måde vender tilbage til sit arbejde med fornyet kraft. Suggestion bør ikke bruges som hjælp til viljen.
18. Fornuftens vej: Vi bør lære børn ikke at stole for meget på deres egen forstand, fordi fornuften, når den arbejder ud fra de præmisser, den har accepteret, vil bekræfte enhver idé, hvad enten den er sand eller falsk.
19. Derfor bør børn, efterhånden som de bliver modne nok til at forstå en sådan undervisning, lære, at det største ansvar, der hviler på dem som personer, er at tage imod eller forkaste idéer. For at hjælpe dem i dette valg giver vi dem principper for livsførelse og en bred vifte af kundskab.
20. Vi tillader ikke, at der opstår en adskillelse mellem barnets intellektuelle og åndelige liv, men lærer det, at Guds Ånd har stadig adgang til dets ånd og er dets stadige hjælper i alle livets interesser, pligter og glæder.

Charlotte Masons 20 principper

Dansk oversættelse af Charlotte Masons originale engelske tekst, 2026

Charlotte Masons 20 principper (dansk oversættelse)

1. Børn er fødte personer.
2. De er ikke født hverken gode eller onde, men med muligheder for både det gode og det onde.
3. Principperne om autoritet på den ene side og lydighed på den anden er naturlige, nødvendige og grundlæggende; men—
4. Disse principper begrænses af den respekt, der tilkommer barnets personlighed, som ikke må krænkes hverken gennem brug af frygt eller kærlighed, suggestion eller indflydelse, eller ved en utilbørlig påvirkning af nogen naturlig trang.
5. Derfor er vi begrænset til tre pædagogiske redskaber: omgivelsernes atmosfære, disciplinen i vaner og formidlingen af levende idéer. P.N.E.U.'s motto er: Uddannelse er en atmosfære, en disciplin og et liv.
6. Når vi siger, at uddannelse er en atmosfære, mener vi ikke, at et barn skal isoleres i et særligt tilrettelagt og forberedt børnemiljø, men at vi bør tage hensyn til den pædagogiske værdi i barnets naturlige hjemlige omgivelser – både hvad angår mennesker og ting – og lade barnet leve frit under sine rette livsbetingelser.
7. Med uddannelse er en disciplin mener vi disciplinen i vaner, der dannes bevidst og med omtanke, hvad enten det drejer sig om sindets eller kroppens vaner. Fysiologer fortæller os, at hjernens struktur tilpasser sig vanemæssige tankebaner, det vil sige vores vaner.
8. Når vi siger, at uddannelse er et liv, ligger deri, at barnet har behov for intellektuel og moralsk såvel som fysisk næring. Sindet næres af idéer, og derfor bør børn have en rig og generøs læseplan.
9. Vi mener, at barnets sind ikke blot er en beholder for idéer, men snarere – om billedet må tillades – en åndelig organisme med appetit på al viden. Dette er dets rette føde, som det er skabt til at modtage, fordøje og omsætte til kundskab, ligesom kroppen gør med føden.
10. En lære som for eksempel den herbartianske, der betragter sindet som en modtager, lægger uddannelsens hovedvægt – forberedelsen af viden i tillukkende og velordnede bidder – på læreren. Børn, der undervises efter dette princip, risikerer at modtage megen undervisning, men lidt virkelig viden; og lærerens grundsætning bliver: Hvad et barn lærer, betyder mindre end hvordan det lærer det.
11. Men vi, som tror, at det normale barn har mentale evner, der gør det i stand til at tilegne sig al den viden, som er passende for det, giver det en fyldig og generøs læseplan, idet vi blot sørger for, at al den viden, vi tilbyder, er levende – det vil sige, at fakta ikke præsenteres uden de idéer, der giver dem mening. Ud fra denne forståelse udspringer vores princip, at—
12. Uddannelse er relationernes videnskab; det vil sige, at et barn har naturlige relationer til et utal af ting og tanker. Derfor underviser vi det i fysiske øvelser, naturkendskab, håndværk, videnskab og kunst samt mange levende bøger; for vi ved, at vores opgave ikke er at lære barnet alt om noget, men at hjælpe det til at udvikle så mange som muligt af de førstefødte tilknytninger, som knytter vores nye tilværelse til de eksisterende ting.

13. Ved udarbejdelsen af en læseplan for et normalt barn må tre forhold tages i betragtning:

- (a) Barnet har brug for megen viden, for sindet har lige så stort behov for rigelig næring som kroppen.
 - (b) Viden bør være varieret, for ensformighed i den mentale kost skaber ikke appetit.
 - (c) Viden bør formidles i velvalgt sprog, fordi barnets opmærksomhed naturligt reagerer på det, der formidles i litterær form.
14. Da barnet selv har evnen til at tilegne sig viden, bestræber vi os på at give det al den hjælp, vi kan i denne retning. Vi lader det fordøje det, det har modtaget efter én enkelt læsning eller høreelse; derfor genfortæller det, hvad det har læst eller hørt.
15. Vi fastholder én enkelt læsning, fordi børn naturligt har en stor evne til opmærksomhed; men denne evne svækkes ved nødvendigheden af at genlæse afsnit og ved spørgsmål, opsummeringer og lignende.
16. Der findes to vejledere til moralsk og intellektuel selvledelse, som vi kan kalde viljens vej og fornuftens vej.
17. Viljens vej: Børn bør lære (a) at skelne mellem jeg vil have og jeg vil; (b) at den bedste måde at styrke viljen på er at vende tankerne bort fra det, vi ønsker, men ikke vil; (c) at den bedste måde at vende tankerne på er at tænke på eller gøre noget helt andet, som er interessant eller fornøjeligt; (d) at viljen efter en kort hvile på denne måde vender tilbage til sit arbejde med fornyet kraft. Suggestion bør ikke bruges som hjælp til viljen.
18. Fornuftens vej: Vi bør lære børn ikke at stole for meget på deres egen forstand, fordi fornuften, når den arbejder ud fra de præmisser, den har accepteret, vil bekræfte enhver idé, hvad enten den er sand eller falsk.
19. Derfor bør børn, efterhånden som de bliver modne nok til at forstå en sådan undervisning, lære, at det største ansvar, der hviler på dem som personer, er at tage imod eller forkaste idéer. For at hjælpe dem i dette valg giver vi dem principper for livsførelse og en bred vifte af kundskab.
20. Vi tillader ikke, at der opstår en adskillelse mellem barnets intellektuelle og åndelige liv, men lærer det, at Guds Ånd har stadig adgang til dets ånd og er dets stadige hjælper i alle livets interesser, pligter og glæder.

Charlotte Masons 20 principles

Originaltekst: Charlotte Mason, An Essay Towards a Philosophy of Education (1925), Project Gutenberg.

1. Children are born persons.
2. They are not born either good or bad, but with possibilities for good and for evil.
3. The principles of authority on the one hand and of obedience on the other, are natural, necessary and fundamental; but—
4. These principles are limited by the respect due to the personality of children, which must not be encroached upon whether by the use of fear or love, suggestion or influence, or by undue play upon any one natural desire.
5. Therefore, we are limited to three educational instruments—the atmosphere of environment, the discipline of habit, and the presentation of living ideas. The P.N.E.U. motto is "Education is an atmosphere, a discipline, a life."
6. When we say that "education is an atmosphere" we do not mean that a child should be isolated in what may be called a child-environment specially adapted and prepared, but that we should consider the educational value of his natural home atmosphere, both as regards persons and things, and should let him live freely among his proper conditions.
7. By "education is a discipline," we mean the discipline of habits formed definitely and thoughtfully, whether habits of mind or body. Physiologists tell us of the adaptation of brain structure to habitual lines of thought, i.e. to our habits.
8. In saying that "education is a life," the need of intellectual and moral as well as of physical sustenance is implied. The mind feeds on ideas, and therefore children should have a generous curriculum.
9. We hold that the child's mind is no mere sac to hold ideas; but is, rather, if the figure may be allowed, a spiritual organism with an appetite for all knowledge. This is its proper diet, with which it is prepared to deal, and which it can assimilate and convert into knowledge as the body does in the case of foodstuffs.
10. Such a doctrine as, for example, the Herbartian, that the mind is a receptacle, lays the stress of education—the preparation of knowledge in enticing morsels duly ordered—upon the teacher. Children taught upon this principle are in danger of receiving much teaching with little knowledge; and the teacher's axiom is, "What a child learns matters less than how he learns it."
11. But we, believing that the normal child has powers of mind which fit him to deal with all knowledge proper to him, give him a full and generous curriculum; taking care only that all knowledge offered him is vital, that is, that facts are not presented without their informing ideas. Out of this conception comes our principle that—
12. "Education is the science of relations"; that is, that a child has natural relations with a vast number of things and thoughts: so we train him upon physical exercises, nature lore, handicrafts, science and art, and upon many living books; for we know that our business is not to teach him all about anything, but to help him make valid as many as may be of—
"The first-born affinities That fit our new existence to existing things."

13. In devising a SYLLABUS for a normal child, three points must be considered:— (a) He requires much knowledge, for the mind needs sufficient food as much as does the body. (b) The knowledge should be various, for sameness in mental diet does not create appetite. (c) Knowledge should be communicated in well-chosen language, because his attention responds naturally to what is conveyed in literary form.
14. Since the child has the power of dealing with knowledge for himself, we endeavour to give him all the help we can in this direction. We allow him to digest what he takes in after a single reading or hearing; for this purpose he narrates what he has read or heard.
15. A single reading is insisted on because children have naturally great power of attention, but this power is dissipated by the necessity of re-reading passages, and by questioning, summarising, and the like.
16. There are two guides to moral and intellectual self-management to offer to children, which we may call "the way of the will" and "the way of the reason."
17. The way of the will: Children should be taught (a) to distinguish between "I want" and "I will." (b) That the best way of strengthening the will is to turn our thoughts away from that which we desire but do not will. (c) That the best way of turning our thoughts is to think of or do some quite different thing, amusing or interesting. (d) That after a little rest in this way, the will returns to its work with new vigour. Suggestion should not be used as an aid to the will.
18. The way of the reason: We should teach children not to "lean (too confidently) unto their own understanding," because reason, acting upon the accepted premises, will confirm any idea, whether true or false.
19. Therefore children should be taught, as they become mature enough to understand such teaching, that the chief responsibility which rests upon them as persons is the acceptance or rejection of ideas. To help them in this choice we give them principles of conduct and a wide range of knowledge.
20. We allow no separation to grow up between the intellectual and "spiritual" life of children, but teach them that the Divine Spirit has constant access to their spirits, and is their continual helper in all the interests, duties and joys of life.

Titel: Charlotte Masons 20 principper

Forfatter:

Jonna Bøge Ditlevsen

Remme Forlag

Udgivet:

2026

Platform:

Bubbleminds

Ophavsret:

© 2026 Jonna Bøge Ditlevsen

Alle rettigheder forbeholdes.

Dette materiale er beskyttet af ophavsretsloven. Det må ikke kopieres, distribueres, videresælges, offentliggøres eller på anden måde videregives – helt eller delvist – uden forudgående skriftlig tilladelse fra ophavsindehaveren.

Vilkår for brug:

- Dette materiale er kun til personlig brug af køberen.
- Deling, videresalg eller offentliggørelse af dokumentet, fysisk eller digitalt, er ikke tilladt.
- Redigering eller gengivelse af hele eller dele af dokumentet uden tilladelse er ulovlig.
- Køberen må ikke bruge dokumentet til kommercielle formål uden skriftlig aftale.

Kontakt:

For henvendelser vedrørende brug eller tilladelser:

E-mail: Boegeditlevsen@hotmail.com

Bubbleminds-profil: Remme Forlag